

PAULI ELLEFSAN HÓLVAÐI ALLAR HINAR FLOKKARNAR AV

Fólkatingsval 1977: Fólkatingsval er í Danmark hendan dagin í 1977. Javnaðarflokkurin hjá Anker Jørgensen og Centrumsdemokratarnir hjá Erhard Jacobsen eru stóru vinnararnir, og harvið kann stjórnin hjá Anker Jørgensen halda fram. Í Føroyum varð fólkatingsvalið hildið tvær vikur seinni, hin 1. mars. Her var Sambandsflokkurin við Paula Ellefsen stóri sigursharrin. Flokkurin gekk fram við 1.954 atkvøðum og fekk 5.173 atkvøður. Javnaðarflokkurin endurvann sessin hóast stóra afturogngd, og Johan Nielsen, prestur, kundi halda fram sum fólkatingsmaður. Pauli Ellefsen vann hin sessin, sum Erlendur Patursson hevði havt síðan 1973. Innanhýsisósemja var í Tjóðveldisflokkinum, og Zakarias Wang stillaði upp saman við Fólkaflokkinum. Tað gjørdi, at Tjóveldisflokkurin gjørdist minni enn Javnaðarflokkurin.

gjørdist besta ogn okkara.

Mamma í sunnudagsskúla og á vitjan í Hollandi

Mamma var í mong ár virkin í sunnudagsskúlanum. Øll barnaárin tók hon okum við, sang fyri og segði børnunum frá um Frelsaran. Saman við samstarvsfeløgum sínum, Teddy Michelsen, Magnus Debes, Nancy Werning, Óla Midjord o.ø., skapti hon eina fríløtu sunnudagar, hagar børn úr øllum umhvørvum á Tvøroyri leitaðu- og við gleði minnast aftur á, enn í dag.

Ein søga er um umsorgan hennara fyri øðrum, sum førði hana á vitjan úr Trongisvági heilt til Holland. Ein dagin, tað regnaði av grimd, kom ein sokallað "krabbagogga" spákandi vestur eftir vegnum, á veg móti Hvalba. Okur brøðir, ið vóru staddir í fjósinum, tóku synd í honum, og bjóðaðu honum inn. Seinni kom hann heim við okum, har mamma bjóðaði honum innivist. Úrslitið gjørdist, at hálendingurin Jos Kox gjørdist vinur okra. Hann kom heimaftur til Føroyar at vera eina tíð, og gott seksti ára gomul fóru hon og vinkonur til Hollands at vitja Jos. Ein minniligur túrur, sum eisini hevði annað sera gott við sær, sum tó ikki verður nærri útgreinað í hesum sambandi. Kærleiki og hjartalag teirra vísti seg eisini meira enn einaferð, tá tey tóku børn, hvørs foreldur vóru rakt av sjúku, heim til okum at búgva.

Árið í Vági og bergtakandi náttúran

Í sambandi við arbeiðið hjá pabba við gravkúnni fluttu okur, í eitt ár, til Vágs. Tað tíðarskeiðið arbeiddi pabba nógv sunnanfyri, m.a. í sambandi við at elverkið í Botni varð bygt út, og tunnlar vórðu gjørdir úr Hovsvøtnum til turbinurnar í Botni. Okur trivust væl í Vági, hava nógv góð minnir frá skúla og samkomuni har- og búðu sum greivar heima hjá Hannu Horn. Men okur fluttu aftur til Trongisvágs, fjøllini, fenaðurin og barnaheimið inni á Heiðum drógu.

Júst fjøllini, líðirnar, skorðar og gil fyltu dag okra, serliga brøðranna. Túrarnir á fjall, at leita eftir burtfarnum seyðum, at hegna v.m., vaktu als okra til

bergtakandi náttúruna. Teir gjørdi, at Galvurin í Suðri, Trongisvágsbotnur við sínum vøkru, grønu rókum, Skorðarnar í norði (sum pabba seinastu ferð vitjaði 90 ára gamal) og røkurnar undir Soyði, gjørdust okum kær. Hesi sjáldsama vøkru, men fyri flestu ókunnugu pláss, gjørdust støð, sum enn í dag fáa kenslur frá tryggju barnaárunum at vakna í okum.

Politiska sáðið

Politiska sáðið, ið sátt var í barnaárunum, setti sín dám á pabba og harvið barnaheim og barnaár okra. Hann var sum nevnt virkin í líkningarnevndini í mong ár, og var virkin í- og formaður fyri mætu felagsskapunum Fylking og Froðbiar Sóknað Javnaðarfelag í mong ár. Hann varð í 1976 fyrstu ferð valdur í býráðið, í 1984 varð hann valdur til borgarstjóra, eitt starv hann røkti í 8 ár. Byráðssessin røkti hann til hann var 75 ár, í 2000.

Spyr tú um politisku hugsjón hansara, so kann hon sigast við einum orði: sosialur. Ávirkanin frá pápanum, vinalagið við mætu javnaðarhøvdingarnar (Petur Mohr Dam var ikki sjáldsamur gestur á Rananum og í barnaheimi okkara), alt hetta setti síni spor og myndaðu eina hugsjón, har viðurskifti teirra "á niðastu rókum" altíð vóru og eru honum fremst í huga.

Takksemi fyri alt, tey góvu okum

Í dag er mamma níti, pabba nítirý. Árin hava sett síni náttúrligu merki, men tey eru frammi hvønn dag. Hon á ellisheiminum, har hon koyrir runt í koyristóli sínum, meðan hann seinasta árið hevur skift ímillum at vera heima, á sjúkrahúsinum, á ellisheiminum og so aftur heima.

Okur hava stóra forrættin at hava tey okra millum enn. Nær, og um tey flyta heim í ævigu bústaðir okra og teirra áðrenn okur, veit jú eingin. Men okur 16 eftirkomarar teirra eru takksom fyri, at okum untist at fáa tey sum foreldur! Stórst er tó takksemi fyri forrættin Harrin gav okum, at fáa foreldur, sum lærdu okum at elska Frelsaran.

Varna, Bjørg, Jenis og Petur Karl v. familjum

Minningarorð um Jógvan á Høvdanum, yngra

Góði Jógvan

Hetta má sigast at verða totalt úti, at eg siti og skrivi eitt minningarorð um teg mín góði lítli Jógvan, mítt sysknabarn, mín vinur, mín lítli beiggi.

Tað var skelkandi og óskiljandi at fáa eina uppringing frá mammu tínari, at tú vart farin.

Bert 36 tímar áðrenn boðini, sótu vit heima hjá okkum, áðrenn tú fórt avstað aftur til London.

Vit tosaðu, skemtaðu og lögdu ætlanir um títt komandi sixpack.

Sum tú sjálvur nevndi í útvarpssendingini hjá Jákup Magnussen, so var kosturin ikki tann mest sunni í London, og ofta var lættasta loysnin at keypa sær onkran "fast food" ella okkurt til mikroovnin.

Men nú skuldi tað verða, tú ætlaði tær í gongd, eta sunnari og í gongd við at venja saman við vinmonnum í London, og í summar, tá tú hevði ætlan um at koma heim aftur, skuldi tað verða við sixpack.

Tú vart so spentur at koma yvir aftur til London, í London vart tú komin at kenna teg "heima".

Tú hevði eina fina íbúð, fingið vinfólk og tað gekk tær væl í skúlanum. Tað gekk ikki bara væl, tað gekk super, tú vart ein tann besti næmingurin, ið hevur gingið á skúlanum. Ikki nokk við tað, so vart tú so væl dámdur av næmingum og lærarum, og mangan bóðu næmingarnir hjálp frá "Joe" (enska umsetingin av Jógvan), sum frá lærarunum, tí tú dugdi títt kramm.

At tekna hevur altíð ligið tær lætt, heilt frá heilt lítlum smádreingi sat tú og teknaði, og her eru fyrstu minnini hjá mær frá. Vit plagdu at sita uppi hjá Oluffu ommu á Vágshegnum og tekna dag út og dag inn, og longu tá sóu vit, at tú hevði heilt ótrúligar gávur at tekna og verða kreativur.

Tað at vit bæði vóru so javngomul, gjørdi at vit mangan spældu saman, og sum árinu gingu og vit blivu eldri, bleiv okkara vinarlag sterkari og tættari. Tú vart sum ein lítli beiggi og vit bæði kundu tosa um alt. Vit sóðust ikki so ofta sum vit altíð tosaðu um at vit ynsktu, men ofta

ringdu vit saman og "tjattaðu" á facebook. Tú hevði altíð so nógv hugskot og tók meg gjarna uppá ráð. Summi hugskot vóru minni borðbar enn onnur, men tú tordi altíð at blaka teg út í okkurt nýtt.

Hóast tú ert farin alt alt ov tíðliga frá okkum, so gleðist eg um, at tú endaði á toppinum, at tú endiliga tók teg saman og fylgdi tínum barndómsdreymi, nemliga at tekna.

Eitt annað ella ein annar sum hevði stóran týðning fyri teg var Eyðfinn. Alt var Eyðfinn og tú vart so góður og stoltur av honum. Og hjá Eyðfinn var tú hetjan og fyrimyndin, og Jógvan góði, vit skula gera alt fyri at halda minnini um teg á lívi, og fortelja honum um allar tær stuttligu og festligu løturnar vit hava haft saman.

Tú vart ein, ið hugsaði um øll rundanum um teg. Familjan stóð tær nær, og eg vóni at eg fekk takka tær fyri allar telefonsamrøðurnar og troystandi orðini meðan mamma lá á Ríkis-sjúkrahúsinum, og takk fyri allar tær vitjanarnar tú vart forbi hjá mammu á Landssjúkrahúsinum í jólafrítíðini.

Tú komst við smákøkum og bommm úr Onglandi, tú pyntaði henni vindeyguni á stovuni við jólaprýði, tú fortaldi henni skemtisøgur og á seinastu vitjanina sang tú "Gleðilig jól" fyri henni.

Tú rúmaði nógvum fólki Jógvan, ungum sum gomlum, sterkum sum veikum, og sjálvt á teknisiðini valdi tú at tekna havhestin, tann minni vakra fuglin framum tjaldri og lundan.

Tú helt fyri, at havhesturin eisini hevði brúk fyri einum kjansi.

Ongin sorg uttan at hava elskað, og eg haldi at løtan í Christianskirkjuni vísti hvussu nógv fólk hava elskað teg. Ein stúgvandi full kirkja fylgdi tær til tín seinasta hvíldarstað. Ein so rørandi men vøkur jarðarferð har orðini frá Marjun í kapellinum og Hanus presti í kirkjuni vóru so troystarrik.

Tónarnir frá Kim Hansen, "I did it my way", var sum skrivaður til tín, og fer hendan løtan í kirkjuni at verða fest í minnið:

*I've loved, I've laughed and cried
I've had my fill, my share of losing
And now, as tears subside,
I find it all so amusing
To think I did all that
And may I say, not in a shy way
Oh, no, oh, no, not me,
I did it my way*

Takk fyri eg slapp at fylgja tær til tín seinasta hvíldarstað, takk fyri tíðina og minnini - goymd og aldrin gloymd.

Góði Eyðfinn, Leila, Annbjørg, gumma, gubbi, Petur Hans, Sigrid, Oluffa og Símun við familju, má Harrin verða hjá okkum øllum, ið hava mist lítla Jógvan og geva okkum styrki í hesi sváru tíð.

Himmalin er vorðin eina stjørnu ríkari. Hvíl í friði,

Maria